

Innst. 365 S

(2009–2010)

Innstilling til Stortinget fra næringskomiteen

Prop. 128 S (2009–2010)

Innstilling fra næringskomiteen om Reindrifftsavtalen 2010/2011, og endringer i statsbudsjettet for 2010 m.m.

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Innledning

Regjeringen legger med dette fram proposisjon om Reindrifftsavtalen 2010/2011 med forslag om endrede bevilgninger over statsbudsjettet for 2010 m.m.

Stortinget godkjente 1. juni 1993 Hovedavtale for reindriften (St.prp. nr. 66 (1992–1993)), og ga Landbruks- og matdepartementet fullmakt til å forhandle med Norske Reindrifftsamers Landsforbund (NRL) om ettårige avtaler for reindrifftsneringen.

Inneværende reindrifftsavtale har en bevilgning på 101,0 mill. kroner over statsbudsjettets kap. 1151 Til gjennomføring av reindrifftsavtalen. Dette beløpet er ført opp i vedtak om Landbruks- og matdepartementets budsjett for 2010 under kap. 1151 (Prop. 1 S (2009–2010)).

Forhandlinger om Reindrifftsavtalen 2010/2011 ble innledet den 16. desember 2009. Partene kom i avsluttende forhandlingsmøte den 18. februar 2010 til enighet om ny avtale som gjelder for perioden 1. juli 2010–30. juni 2011. Rammen for Reindrifftsavtalen 2010/2011 er på 101,0 mill. kroner. Dette er tilsvarende bevilgning som for inneværende avtale etter vedtatt budsjett for 2010.

Avtalebestemmelsene som gjelder bevilgninger over statsbudsjettet følger kalenderåret. Dette innebærer at årets forhandlinger om avtalens økonomiske ramme og fordeling gjelder budsjettåret 2011.

Bevilgningen innarbeides i statsbudsjettet på ordinær måte gjennom Prop. 1 S (2010–2011) for Landbruks- og matdepartementet. Imidlertid fremmes proposisjonen om reindrifftsavtalen som tidligere for behandling i vårsesjonen. Det forutsettes at Stortinget i sin behandling av proposisjonen gir Landbruks- og matdepartementet fullmakt til å iverksette tiltak i henhold til den inngåtte reindrifftsavtalen, og som er knyttet til bevilgninger i 2011.

1.1.1 Sametingets innspill

Sametinget følger reindrifftsavtaleforhandlingene med observatørstatus, og behandler i forkant av forhandlingene sitt innspill til Reindrifftsavtalen. Det holdes på bakgrunn av dette innspillet et møte på politisk nivå mellom Sametinget og Landbruks- og matdepartementet. Møtet skal avholdes før Staten legger frem sitt tilbud. Sametinget behandlet og avga sitt innspill i desember, og møtet mellom Sametinget og LMD ble avholdt 15. desember.

Sametinget påpekte i sitt innspill til Reindrifftsavtalen for 2010/2011 at tap av arealer, økning i rovviltbestanden, samt generell prisvekst rammer reindriften. Disse forhold må kompenseres gjennom økte statlige overføringer. Konkret fremmet Sametinget forslag som berører følgende områder:

- Sametinget og LMD konsulterer om Statens tilbud til reindrifftsavtalen.
- Reindrifftsavtalens virkemiddelsystem differensieres mellom områder.
- Reindrifftskvinnenes situasjon i reindriften styrkes.
- Smidigere generasjonsoverganger i reindriften.
- En bedre sikring av reindriftens arealer.
- Reindriften likebehandles avgiftsmessig med de øvrige primærnæringene.
- Ny gjennomgang av rovviltpolitikken.

LMO ga ikke sin tilslutning til forslaget om at det skal konsulteres om reindriftsavtalen, bl.a. fordi budsjettmessige forhold ikke omfattes av konsultasjonsordningen.

Foreliggende proposisjon om Reindriftsavtalen 2010/2011 vil ikke bli behandlet av Sametinget. Imidlertid vil Sametingsrådet avgi en uttalelse i forhold til den fremforhandlede avtalen på rådsmøte i mai/juni.

1.1.2 Forhandlingene 2010

Forhandlingene om reindriftsavtalen gjennomføres med basis i gjeldende mål og retningslinjer for reindriftspolitikken som er trukket opp i St.meld. nr. 28 (1991–1992), En bærekraftig reindrift, og Stortingets behandling av denne, jf. Innst.S. nr. 167 (1991–1992). Videre er forhandlingene basert på Stortingets behandling av de siste års reindriftsavtaler, og den situasjonen man står overfor i næringen.

Forhandlingene om Reindriftsavtalen 2010/2011 startet 16. desember 2009 ved at Norske Reindriftsamers Landsforbund (NRL) overleverte sitt krav til staten. Kravet hadde en økonomisk ramme på 124,5 mill. kroner, – en økning på 23,5 mill. kroner i forhold til gjeldende avtale.

Staten la fram sitt tilbud den 22. januar 2010. Tilbudet hadde en økonomisk ramme på 101,0 mill. kroner. I tilbudet ble det lagt hovedvekt på å stimulere til markedsrettet produksjon og verdiskaping. I forbindelse med fremlegging av tilbudet ble NRL også orientert om at finansiering av tiltak for distrikt som er forhindret fra å bruke vinterbeiter i Sverige på grunn av at en ny reinbeitekonvensjon ikke er på plass, vil bli løst utenom Reindriftsavtalen 2010/2011.

Forhandlingene ble gjennomført og sluttført den 18. februar 2010. Avtalen innebærer økonomiske tiltak i reindriftsnæringen på i alt 101,0 mill. kroner. Gjennom den nye avtalen forsterkes tiltakene som sikter mot en mer optimal produksjon og bedre tilpasning av reintallet i forhold til ressursgrunnlaget. Ett viktig tiltak er at tilskuddet til slakting av reinkalv økes vesentlig. Partene er videre enige om en klar økning i ektefelletilskuddet. Avtalen legger videre stor vekt på tiltak som kan bidra til å bedre gjennomføringen av slaktingen gjennom sesongen og til økt salg.

Sluttprotokollen til avtalen omhandler også en rekke punkter for oppfølging som det er blitt enighet om, ut over selve de beløpsmessige rammene.

I tillegg til selve avtalen, vises det i sluttprotokollen til at det er bevilget 2,5 mill. kroner over kap. 1147 til finansiering av kostnader vedrørende radioaktivitet i reinkjøtt i 2010. Det er enighet om at regelverket for radioaktivitetstiltak i slaktesesongen 2010/2011 fastsettes etter de samme prosedyrer som forskriftene etter reindriftsavtalen.

Som vedlegg til proposisjonen følger reindriftsavtalen for 2010/2011, sluttprotokollen til avtalen og en oversikt over fordelingen av avtalemidlene. Som uttrykt vedlegg til proposisjonen følger Totalregnskap for reindriftsnæringen (av desember 2009) og Ressursregnskap for reindriftsnæringen (av april 2010).

1.2 Politiske føringer

Reindrift er en liten næring i nasjonal målestokk, men både i samisk og lokal sammenheng har den stor betydning, økonomisk, sysselsettingsmessig og kulturelt. Reindriften har alltid vært oppfattet og akseptert som en helt spesiell samisk næring. Reindriften er derfor en viktig del av det materielle grunnlaget for samisk kultur.

På bakgrunn av nasjonale forpliktelser etter Grunnloven, og folkerettens regler om urfolk og minoriteter, sees reindriftspolitikken i en generell same- og samfunnspolitisk sammenheng. Reindriftspolitikken er derfor bygd på to selvstendige grunnlag; en næringspolitisk produksjonsverdi og en samepolitisk kulturverdi.

I etterkant av behandlingen av St.meld. nr. 28 (1991–1992) har Stortinget to ganger i året behandlet reindriftspolitikken – ved den årlige reindriftsavtaleproposisjonen og ved behandlingen av det årlige statsbudsjettet. Regjeringen og Stortinget har videreført hovedlinjene i meldingen, men det er også gjennomført løpende og nødvendige tilpasninger, og nye momenter i forvaltningen av reindriften har blitt vektlagt.

For at reindriften fortsatt skal være det bærende elementet i samisk kultur, er det viktig at den blir oppfattet og forvaltet som en næring med økonomisk verdiskaping og effektiv produksjon. Videre er det viktig å skape en nødvendig forutsigbarhet innenfor næringen, samt en effektiv oppfølging av juridiske virkemidler. I tillegg er det viktig å få iverksatt tiltak som begrenser tapene, herunder rovvilttapene, til et akseptabelt nivå, samt behov for at reindriftens arealer sikres.

Landbruks- og matdepartementet arbeider nå med en ny melding til Stortinget om landbruks- og matpolitikken. Denne meldingen vil omfatte samtlige områder som sorterer under Landbruks- og matdepartementet, herunder også reindriften.

De to sentrale virkemidlene for å nå de reindriftspolitiske målene er reindriftsloven og reindriftsavtalen. Etter at ny lov tok til å gjelde fra 1. juli 2007, er reindriften selv gitt et større ansvar for en bærekraftig ressursforvaltning av reinbeiteområdene. Bruksreglene vil utgjøre fundamentet i ressursforvaltningen framover, og være en forutsetning for at en rekke av lovens bestemmelser skal komme til anvendelse. Frist for å innlevere bruksregler var satt til 1. juli 2009. Per 1. april 2010 var det om lag 83 pst. av dis-

triktene som hadde levert inn bruksregler til godkjenning. Det er gitt klare politiske føringer overfor Reindriftsforvaltningen om at de skal følge opp de distriktene som ennå ikke har utarbeidet bruksregler, og starte behandlingen av de bruksreglene som er oversendt. Dette arbeidet har høyeste prioritet i 2010. Det vises til kap. 4.2, i proposisjonen, der det redegjøres nærmere for dette arbeidet.

1.3 Nærmere om den økonomiske utviklingen i næringen

Totalregnskapet viser en nedgang i resultatmålene fra 2007 til 2008. Vederlag for arbeid og kapital har en nedgang fra 167,9 mill. kroner i 2007 til 164,4 mill. kroner i 2008 (-3,5 mill. kroner). Målt per årsverk har vederlag for arbeid og egenkapital en nedgang fra 155 000 kroner i 2007 til 149 000 kroner i 2008, og målt per siidaandel har vederlag for arbeid og egenkapital en nedgang fra 269 000 kroner i 2007 til 259 000 kroner i 2008.

Det går frem av tabell 3.2 i proposisjonen at det er klare forskjeller i resultatene mellom reinbeiteområdene. Vederlag for arbeid og egenkapital utgjør for Sør-Trøndelag og Hedmark som ligger høyest, 330 925 kroner per årsverk og for Vest-Finnmark som ligger lavest, 75 887 kroner per årsverk. Det er i regnskapet foretatt oppsplitting av Øst-Finnmark og Vest-Finnmark i soner. Her viser tilsvarende beregning at Kautokeino øst og Kautokeino midtre ligger lavest med hhv 52 419 kroner og 65 544 kroner per årsverk, mens Polmak/Varanger ligger høyest med 364 415 kroner per årsverk.

Gjennomsnittlige nøkkeltall per siidaandel og per rein i de ulike reinbeiteområdene er presentert i proposisjonen. Tabellen viser at det også her er store variasjoner mellom områdene.

Mange reindriftsfamilier henter betydelige deler av sin inntekt utenfor reindriftsnæringen. I 2008 utgjør sum lønn mv. utenfor reindriftsnæringen 212 000 kroner i gjennomsnitt per siidaandel i samisk reindrift.

1.4 Sentrale utfordringer og oppgaver

1.4.1 Innledning

Å sikre, utvikle og styrke reindriftsnæringen innebærer krevende utfordringer for både næringen og myndighetene. I dette arbeidet er felles virkelighetsforståelse og samhandling mellom de ulike aktørene en avgjørende forutsetning.

Det er fortsatt en utfordring i forholdet mellom beitetrykk og ressursgrunnlag i deler av Finnmark. I tillegg har man i løpet av de siste årene registrert økte konflikter mellom reindriften og øvrige interesser i dette fylket. For Troms reinbeiteområde er hovedutfordringen et underskudd på vinterbeite og en gene-

relt svak økonomi. For de tre sydligste reinbeiteområdene er hovedutfordringen en sikring av arealene for å opprettholde den tradisjonelle nomadiske driftsformen. I samtlige reinbeiteområder er det en økt utfordring knyttet til store tap grunnet rovvilt. Dette er særlig fremtredende i Nordland og Nord-Trøndelag reinbeiteområder. I tillegg er det en utfordring i samtlige områder å få til økt verdiskaping for næringsutøverne.

Departementet ser det som viktig at man fortsatt prioriterer tiltak som bidrar til å videreutvikle de inntekts- og velferdspolitiske tiltakene i reindriften.

Reindriften er i en unik situasjon hvor potensialet for etterspørsel er langt større enn potensialet for produksjon. I dette ligger det store muligheter for økt verdiskaping. For å lykkes må reindriften utnytte de fortrinn den har i konkurransen om forbrukerne. I tillegg må samarbeidet i verdikjeden videreutvikles.

1.4.2 Oppfølging av reindriftsloven av 2007, utarbeidelse av bruksregler og fastsetting av reintall

Det har i lang tid pågått en intensiv oppfølgingsprosess fra myndighetenes side overfor samtlige distrikter som ikke har levert bruksregler. Dersom distriktene ikke er villige til, innenfor fastsatte frister, å utarbeide bruksregler, vil områdestyret gjøre dette. Landbruks- og matdepartementet vil også i fortsettelsen følge prosessen knyttet til bruksregler nøye. Det vil bli gitt en oppdatering av status i tilknytning til statsbudsjettet for 2011. Landbruks- og matdepartementet vil i den nye stortingsmeldingen om mat- og landbrukspolitikken, komme nærmere tilbake til de problemstillinger og utfordringer som knytter seg til uavklarte rettighetsforhold i deler av Finnmark.

1.4.3 Grenseoverskridende reindrift mellom Norge og Sverige

Konvensjon av 9. februar 1972 mellom Norge og Sverige om reinbeite gjaldt i utgangspunktet fram til 30. april 2002. For å utrede spørsmålet om ny konvensjon, ble det i 1997 nedsatt en blandet norsk-svensk reinbeitekommisjon som avgav sin innstilling i mai 2001. På bakgrunn av Kommisjonens innstilling og høringsuttalelser til denne, ble konvensjonen av 9. februar 1972, ved avtale mellom de to land, forlenget med tre år fram til 30. april 2005.

Under forhandlingene klarte ikke partene å komme til enighet, og kom heller ikke til enighet om ytterligere forlengelse av 1972-konvensjonen. Dette innebærer at rettsstilstanden for den grenseoverskridende reindriften etter 1. mai 2005 har vært forskjellig i de to land.

Forhandlingene med Sverige om en ny reinbeitekonvensjon ble tatt opp igjen i desember 2005 etter at de to land var blitt enige om et nytt felles mandat for

videre forhandlinger. Forhandlingene som har vært ført på dette grunnlaget ble sluttført i februar 2009. Forhandlingsresultatet ble undertegnet 7. oktober 2009. Med undertegningen har de to land forpliktet seg til en videre oppfølging mot ratifikasjon og ikrafttredelse. Ventelig blir konvensjonen sendt på en høring i løpet av forsommeren.

1.4.4 Markedsforhold

Produksjon av reinkjøtt utgjør under 1–2 pst. av den totale produksjonen av rødt kjøtt i Norge. I den siste tiårsperioden er det årlig slaktet mellom 900 og 1 900 tonn norsk rein ved registrerte slakterier.

Markedet for omsetning av reinkjøtt har de siste årene vært svært godt. Årsaken til den positive utviklingen, hvor bruttoprisen per kg har økt fra 53,69 kroner i 2005 til 82,00 kroner i 2009, er flere. I forbindelse med forhandlingene om Reindriftsavtalen 2002/2003 ble avtalepartene enige om å oppheve målprisen på reinkjøtt. Etter dette har man hatt fri prisdannelse på reinkjøtt innenfor den beskyttelse importvernet har gitt. Ved at man ikke har åpnet for import av reinkjøtt til redusert toll siden vinteren 2003, har dette vært en sentral faktor for prisøkningen.

I forbindelse med forhandlingene om Reindriftsavtalen 2010/2011 ble avtalepartene enige om å utvikle KRO og nedsette et eget markedsutvalg for reinkjøtt. Avtalepartene har avsatt 3,0 mill. kroner, herunder inntil 2,0 mill. kroner til generisk markedsføring, samt 1,0 mill. kroner til gjennomføring av utvalgets øvrige oppgaver. Fremdeles er det et betydelig verdiskapingspotensial for reinkjøtt. Fremover vil det bl.a. være viktig å styrke reinkjøttbedriftene slik at både stabiliteten og volumet i leveransene øker. Samtidig må høy kvalitet fortsatt stå sentralt.

1.4.5 VSP-rein

Det har siden Reindriftsavtalen 2001/2002 årlig vært satt av midler til VSP-rein over reindriftsavtalen. Til og med 2010 er det totalt bevilget om lag 70 mill. kroner over RUF til ulike prosjekter og administrering av programmet.

Avtalepartene er enige om å videreføre programmet. Det er nødvendig med en prioritering og tett oppfølging av de bedriftene som allerede er etablert med støtte fra VSP-rein.

Reinens naturlige forflytting og den nomadiske driftsformen er selve bærebjelken for en optimal produksjon, og grunnlaget for reindriftskulturen slik vi kjenner den i dag. Reindriften driftsform gjør næringen svært arealavhengig. Felles for alle reinbeiteområdene er at de har lav reintonnhet (antall rein per km²) på forholdsvis store arealer. Selv om reintonnheten på distriktsnivå er lav, kan eventuelle inngrep i reinbeiteområdene likevel ha stor betydning for reindriften.

Reindriften foregår på åtte ulike årstidsbeiter. I hver årstid er det begrensede arealer som kan nyttes til beite, og det kan oppstå situasjoner der hele reinflokken må samles på et lite område. Reindriften største utfordring på lang sikt er å sikre reindriften store arealer. Departementet ser det som nødvendig med en større grad av samarbeid mellom kommuner, og mellom kommunal og regional forvaltning, for derigjennom å legge til rette for en større grad av helhetstenkning i forhold til arealforvaltning innenfor de samiske reinbeiteområdene. Departementet forutsetter at fylkeskommuner og kommuner innenfor de samiske reinbeiteområdene bruker de nye virkemidlene i ny plan- og bygningsloven for å sikre en mer helhetlig forvaltning av det enkelte distrikt sine arealer, samt følger opp nye krav til medvirkning og deltakelse fra Reindriftsforvaltningen, styringsorganene og den utøvende reindriften ved oppstart og gjennomføring av ulike planprosesser.

Reindriftsforvaltningen sitter inne med betydelig kunnskap om reindrift og dens arealbehov. Kunnskapen fremkommer bl.a. gjennom reinbeitedistriktenes egne distriktsplaner og arealbrukskart. Arealbrukskartene viser sesongbeiter, flyttleier, samlingsområder, gjerder og reindriftsanlegg m.m. Landbruks- og matdepartementet ser det som viktig at det ut fra disse arealbrukskartene også utvikles og utarbeides kart med en verdiklassifisering av reinbeiteområdene. Arbeidet med å gjennomføre en verdiklassifisering av reinbeiteområdene er en av oppgavene som har høyest prioritet for forvaltningen.

1.4.6 Tap av rein grunnet rovvilt

Hovedårsaken til at reindriftnæringen er spesielt utsatt for rovvilttap, er at beitingen skjer i utmark året igjennom. Tapene skjer hovedsakelig i kalvingsperioden på våren og i vinterperioden. Situasjonen i det sørsamiske reinbeiteområdet har i de senere årene vært særlig bekymringsfull. Det store tapet til rovvilt går utover produksjon og lønnsomhet i næringen. Som et ledd i å forbedre situasjonen i de sørsamiske områdene, oppnevnte regjeringen en arbeidsgruppe ledet av fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Arbeidsgruppen leverte en rapport høsten 2009 med forslag til tiltak både i forhold til rovviltforvaltningen og i forhold til reindriften. Forslagene i rapporten har vært til vurdering, og flere av forslagene vil bli fulgt opp. I forbindelse med denne oppfølgingsprosessen gjennomføres det konsultasjoner med reindriften og Sametinget.

Den nåværende erstatningsordningen baseres i stor grad på krav om dokumentasjon av tap. Det er likevel et stort behov for å øke innsatsen på dette området slik at det kan framskaffes så god dokumentasjon som mulig. Det er igangsatt omfattende studier

for å dokumentere produksjon og tap i Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag/Hedmark.

De siste årene er det avsatt mer midler til tapsforebyggende og konfliktdependende tiltak mellom rovvilt og beitedyr. I reindriften er det imidlertid på grunn av driftsformen med beiting i utmark året gjennom-begrensede muligheter for å iverksette effektive forebyggende tiltak.

1.4.7 Sikring av det materielle grunnlaget for den sørsamiske reindriften

Reindriften i Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde ligger i ytterkant av det samiske reindriftsområdet. Det har i flere år pågått rettighetskonflikter med grunneierne om den samiske sedvaneretten til reindrift på privat grunn innenfor reinbeitedistriktene.

Gjennom oppnevnte forhandlingsutvalg har Landbruks- og matdepartementet gjennomført flere forhandlingsprosesser for å komme fram til minnelige avtaler med de berørte grunneierne. Resultatet av disse prosessene er at det er inngått avtale med de fleste grunneierne nord for Aursunden. Overfor de grunneierne som ikke har sluttet seg til avtalen, skjer det en oppfølging innenfor en ekspropriasjonsrettslig ramme. Reinbeiteavtalen nord for Aursunden er under effektivisering, og det er utbetalt beiteleie til de grunneierne som har sluttet seg til avtalen.

I og omkring Korssjøfjellet har departementet inngått avtaler for det området som var omfattet av Høyesteretts avgjørelse i 1988. I dette området er det kun én grunneier som ikke har gitt sin tilslutning. Departementet arbeider nå med å legge til rette for en effektivisering av avtalen fra og med 15. november 2010.

1.5 Sluttprotokoll fra reindriftsavtaleforhandlingene

Sluttprotokollen inneholder flere punkter som partene er kommet til enighet om, og som innebærer endringer og oppfølginger i tillegg til det som fremkommer av selve Reindriftsavtalen. Sammen med Reindriftsavtalen 2010/2011 ligger protokollen som vedlegg til proposisjonen.

Under punkt 1 i protokollen er avtalepartene enige om en rekke forhold direkte knyttet til enkelte poster og ordninger som sorterer under avtalen. Disse forholdene er omtalt og behandlet i proposisjonen.

Under protokollens punkt 2, behandles tiltak som følge av radioaktiv forurensning. Det er avsatt 2,5 mill. kroner over kap. 1147 til finansiering av kostnader vedrørende radioaktivitet i reinkjøtt i 2010.

Under protokollens punkt 3, behandles tiltak med virkning for budsjettet 2010.

1.6 Endringer i statsbudsjettet 2010

I samsvar med Prop. 1 S (2009–2010) for Landbruks- og matdepartementet har Stortinget vedtatt bevilgninger over kap. 1151 med i alt 101,0 mill. kroner. Den nye avtalen har tilsvarende bevilgning. Foruten forslag om omdisponering av 2,0 mill. kroner fra kap. 1147 post 71 til kap. 1151 post 51, samt ompostering av 1,0 mill. kroner fra kap. 1151 post 75 til post 51, vil alle budsjettmessige endringer og omdisponeringer som følge av ny avtale, først gis virkning fra kommende budsjettår, dvs. 2011 for dette oppgjøret.

Omdisponering på 2,0 mill. kroner fra kap. 1147 post 71 til kap. 1151 post 51 gjelder tiltak for distrikt som er utestengt fra vinterbeiter i Sverige. Omposteringen på kap. 1151 fra post 75 til post 51 er for å styrke fondets egenkapital og rammen til disposisjon for RUF-styret i 2010. Forslaget til budsjett for 2011 med fordeling av Reindriftsavtalens ramme på de ulike postene legges frem for Stortinget i forbindelse med ordinær budsjettbehandling gjennom Prop. 1 S (2010–2011) for Landbruks- og matdepartementet.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Else-May Botten, Lillian Hansen, Arne L. Haugen, Ingrid Heggø og lederen Terje Aasland, fra Fremskrittspartiet, Per Roar Bredvold, Harald T. Nesvik og Torgeir Trældal, fra Høyre, Svein Flåtten, Frank Bakke Jensen og Elisabeth Røbekk Nørve, fra Sosialistisk Venstreparti, Alf Egil Holmelid, fra Senterpartiet, Irene Lange Nordahl, og fra Kristelig Folkeparti, Rigmor Andersen Eide, viser til Prop. 128 S (2009–2010) og Reindriftsavtalen 2010/2011 som er fremforhandlet av partene, staten og Norske Reindriftssamers Landsforbund (NRL).

Komiteen har merket seg at den fremforhandlete reindriftsavtalen for 2010/2011 har en økonomisk ramme på 101,0 mill. kroner, tilsvarende ramme som for Reindriftsavtalen for perioden 2009/2010.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, viser videre til de mål og retningslinjer som ligger til grunn for reindriftspolitikken som er trukket opp i St.meld. nr. 28 (1991–1992) En bærekraftig reindrift, og til Stortingets behandling av denne, jf. Innst. S. nr.167 (1991–1992). Flertallet viser videre til ny reindriftslov, som ble vedtatt i Stortinget våren 2007, Ot.prp. nr. 30 (2006–2007), jf. Innst. O. nr. 57 (2006–2007), som trådte i kraft fra 1. juli 2007. Sammen med den årlige

reindriftsavtalen er den nye loven de to sentrale virkemidlene for å nå de reindriftspolitiske målene.

Flertallet viser til at reindriften kan gi god utnyttelse av ressurser i marginale fjell- og utmarksområder, og er en sentral bærer av samisk kultur. Flertallet er opptatt av at tiltakene i reindriftspolitikken må innrettes slik at næringen sikres, utvikles og styrkes, og viser til de mål som er satt av Stortinget om at reindriften skal være bærekraftig både i økologisk, økonomisk og kulturell forstand, og konstatere at slik bærekraft er fraværende i flere distrikter.

Flertallet minner om at det var etter lange og grundige overveielser at den nye reindriftsloven la hovedansvaret for den indre organiseringa i reindrifta på reineierne sjøl, noe som skulle føre til ansvarliggjøring og en indre justis i forhold til øvre reintall og en bærekraftig drift.

Flertallet er bekymret over at det pr. 1. april 2010 fortsatt er 17 pst. av distriktene som ikke har levert bruksregler til godkjenning, og viser til at det også er stor variasjon i kvalitet på de bruksregler som er levert. Flertallet forutsetter at regjeringa har en tett oppfølging i forhold til de distriktene som ennå ikke har levert bruksregler og de distriktene som har levert, men hvor kvaliteten på bruksreglene ikke er tilfredsstillende.

Flertallet viser til at reindriften samlet sett har en nedgang i resultatmålene fra 2007 til 2008. Vederlag for arbeid og kapital har en nedgang fra 167,9 mill. kroner i 2007 til 164,4 mill. kroner i 2008. Målt pr. årsverk har vederlag for arbeid og egenkapital en nedgang fra 155 000 kroner i 2007 til 149 000 kroner i 2008, og målt pr. siidaandel har vederlag for arbeid og egenkapital en nedgang fra 269 000 kroner i 2007 til 259 000 kroner i 2008. Flertallet har videre merket seg at sum produksjonsbaserte inntekter har en nedgang fra 165,1 mill. kroner i 2007 til 161,1 mill. kroner i 2008, hovedsakelig som følge av nedgang i reinhjordverdien. Flertallet viser imidlertid til at kjøttinntektene øker fra 135,1 mill. kroner i 2007 til 158,3 mill. kroner i 2008, hovedsakelig som følge av at gjennomsnittsprisen på reinkjøtt har økt med 11,47 kr/kg fra 2007 til 2008.

Flertallet viser for øvrig til tabellene i proposisjonen som viser sammendrag av reindriftens totalregnskap i perioden 2005–2008, samt budsjett 2009, totalregnskap for 2008 fordelt etter reinbeiteområder, totalregnskap for 2008 fordelt på soner i Finnmark, gjennomsnittlige nøkkeltall pr. siidaandel og pr. rein for reinbeiteområdene i 2008 og vederlag for arbeid og egenkapital pr. siidaandel i perioden 2005–2008. Flertallet bemerker at disse tabellene gir en god og detaljert dokumentasjon og oversikt over situasjonen og utviklingen i reindriften og dermed et viktig grunnlag for forståelse av situasjonen som grunnlag

for utviklingen av reindriften slik at målene for reindriftspolitikken blir oppnådd.

Flertallet viser for øvrig til at denne informasjonen dokumenterer at det er store regionale forskjeller. Erfaring viser at den gjennomførte omleggingen fra produksjonsnøytrale tilskudd til produksjonsavhengige tilskudd har økt slakteuttaket av rein, og bidratt til økt verdiskaping i reindriftsnæringen. Ordningene har etter omleggingen vært holdt relativt uendret, og har med det gitt stabilitet og forutsigbarhet i virkemiddelpolitikken. Med bakgrunn i den positive utviklingen, samt et fortsatt behov for å redusere reintallet i enkelte områder i Finnmark, ser flertallet det som viktig å videreføre og videreutvikle de produksjonsavhengige tilskuddene med sikte på å bidra ytterligere til økt produktivitet og derigjennom økt inntjening hos den enkelte reineier.

Flertallet viser til målet om at reindriften fortsatt skal være det bærende element i samisk kultur, og vil understreke at det er særdeles viktig at den blir oppfattet og forvaltet som en næring med økonomisk verdiskaping og effektiv produksjon. Flertallet slutter seg til målet om å stimulere næringen til økt slakteuttak og verdiskaping, og vil i denne sammenheng understreke at det haster med å få ferdigstilt bruksreglene, noe som må til for å skape nødvendig forutsigbarhet innen næringen, samt en effektiv oppfølging av juridiske virkemidler.

Flertallet viser til at reindrift er en særlig arealavhengig næring, og at næringens største utfordring på lang sikt er å sikre reindriftens arealer. Flertallet viser til at plan- og bygningsloven er den sentrale loven i forhold til arealforvaltning innenfor reinbeiteområdene, og det sentrale virkemiddel for en bedre sikring av reindriftens arealer. I ny plandel til loven er det etablert en rekke nye verktøy som gir kommunene og fylkeskommunene bedre mulighet til å følge opp nasjonale mål om å sikre det materielle grunnlaget for den samiske reindriften.

Flertallet viser til at situasjonen er svært bekymringsfull i det sørsamiske området og at en arbeidsgruppe oppnevnt av regjeringen og ledet av fylkesmannen i Nord-Trøndelag fikk i oppdrag å komme med forslag til tiltak både innenfor rovviltforvaltninga og reindrifta for å redusere konfliktnivået mellom rovvilt og reindrift. Flertallet ser fram til at arbeidsgruppens forslag blir fulgt opp og at det straks blir iverksatt tiltak som vil ha virkning både på både kort og lang sikt.

Flertallet viser videre til at det innenfor Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde er hyttebygging og ferdsel i utmarka som har vært særlig konfliktskapende. Flertallet ser positivt på det arbeid som gjøres i regi av fylkesmannen i Sør-Trøndelag med sikte på å skape forståelse mellom partene, bl.a. med den årlige dialogkonferansen. Av de oppføl-

gingstiltak som prosjektet foreslår, vil flertallet særlig fremheve tiltak som sikrer en helhetlig planlegging av reindriftsinteressene på tvers av kommunegrensene.

Flertallet viser til at reindriftens utfordringer er mange og sammensatte og at det i deler av Finnmark fortsatt er manglende sammenfall mellom beitetrykk og ressursgrunnlag, og at det i de senere årene er blitt en økning i antall konflikter med øvrige interesser i fylket. Flertallet viser videre til at det i Troms reinbeiteområde er underskudd på vinterbeite og en generell svak økonomi. Flertallet ser positivt på at regjeringen fortsatt prioriterer tiltak som bidrar til å videreutvikle de inntekts- og velferdspolitiske tiltakene i reindriften, og understreker betydningen av å stimulere til reell markedsrettet produksjon og verdiskaping.

Flertallet viser til at reindriften er i en unik situasjon hvor potensialet for etterspørsel er langt større enn potensialet for produksjon. Dette, sammenholdt med at reinkjøtt er en arktisk delikatesse, og noe av det mest eksklusive kjøttet Norge har å by på, tilsier etter flertallets mening at reindriften burde ha gode muligheter til å nå de målsettingene for næringen som Stortinget har satt.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser videre til regjeringens bekymring når det gjelder de store rovdyrtapene, særlig i Nordland og Nord-Trøndelag, og er tilfreds med at rovdyrpolitikken nå blir gjennomgått i samsvar med Soria Moria II.

Dette flertallet viser til at målprisen på reinkjøtt ble opphevet i reindrifftsavtalen i 2002/2003. Etter dette har man hatt en fri prisdannelse på reinkjøtt innenfor den beskyttelse importvernet har gitt. Dette flertallet er kjent med at man ikke har åpnet for import av reinkjøtt til redusert toll siden vinteren 2003, og at dette har vært en sentral faktor for prisøkningen i næringen, noe som er i samsvar med Soria Moria-erklæringen om å sikre norske produsenter et sterkt importvern.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre har merket seg at produksjon av reinkjøtt utgjør 1–2 pst. av den totale produksjonen av rødt kjøtt i Norge. Reineierne og siidaene i reindriftsnæringen utgjør det første leddet i verdikjeden frem til forbruker. Imidlertid merker disse medlemmer seg at reineierne fremstår som en fragmentert gruppe i markedet.

Disse medlemmer er negativ til importvern som grunnlag for prisdannelse, som har vært situasjonen for reinkjøtt siden 2003. Disse medlemmer mener rammevilkårene for reindriftsnæringen

ikke skal skille seg vesentlig fra det som er vanlig i andre næringer.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet har merket seg at i forbindelse med Reindrifftsavtalen 2010/2011 har avtalepartene blitt enige om å utvikle Kontaktforumet for reinkjøtt (KRO). Disse medlemmer er imidlertid skeptiske til nedsetting av eget markedsutvalg for reinkjøtt, herunder utvalgets sammensetning, oppgaver og finansiering.

Disse medlemmer har merket seg at reindriften er utsatt for tap av ulike årsaker. Hovedårsaken til at reindriftsnæringen er spesielt utsatt for rovvilttap, er at beitingen skjer i utmark året gjennom. Dette innebærer at driftsformen i seg selv medfører en større tapsrisiko, og gjør næringen spesielt sårbar ved en økning i rovviltstammene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre finner grunn til å stille spørsmål ved omfanget av tap av rein som skyldes rovvilt. Den nåværende erstatningsordningen baseres i for liten grad på krav om dokumentasjon på tap. På landsbasis blir det innvilget erstatning for ca. 25 pst. av det som søkes erstattet som drept av fredet rovvilt. Av antallet som blir erstattet, er kun 6 pst. dokumentert. Disse medlemmer viser til at for 2009 er det budsjettet med erstatning for tap av rein grunnet fredet rovvilt på 38,964 mill. kroner.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er kritiske til dagens manglende individmerking av tamrein, noe som gir alvorlige negative konsekvenser for både dyrevelferd, mattrygghet og naturressurser. Disse medlemmer mener at slik merking vil gi grunnlag for en vesentlig forbedret sporing i matkjeden. Individmerking vil også åpne for effektiv telling av dyr på vidda og antall dyr per siida.

Komiteen registrerer at det er strid om lovfortolkninger slik at mange opplever at rein beiter på arealer som skal være fredet fra reinbeite.

Komiteen viser til at det er uklarheter i forhold til fortolkning av reindrifftslov kontra plan- og bygningslov i tilknytning til reindriften.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, er kjent med at regjeringen arbeider med dette, og mener det vil være avgjørende å få avklart slike forhold så snart som mulig.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Fol-

keparti ser med bekymring på interne konflikter i næringa der noen aktører etterlyser en strukturering slik at det blir mulig å drive lønnsomt, mens andre mener at eierskap kun basert på en blanding av historisk hevd og kulturell bærekraft må være tilstrekkelig.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet og Høyre registrerer at det er strid om lovfortolkninger slik at mange opplever at rein beiter på arealer som skal være fredet fra reinbeite. Disse medlemmer viser til uklarheter i forhold til fortolkning av reindriftslov kontra plan- og bygningslov, og mener at det må avklares om reindriften må forholde seg til plan- og bygningsloven, eller om reindriftsloven gir næringen en større grad av frihet i så måte.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti viser til korrespondanse fra Alta kommune som allerede 13. januar 2010 henvendte seg til Kommunal- og regionaldepartementet for å få departementets vurdering av om oppføring av skillegjerder skal behandles etter plan- og bygningsloven, eller om næringen helt kan se bort fra denne. Per 3. juni 2010 og etter en rekke purringer foreligger det ennå ikke svar fra departementet.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti viser til at det i perioden fra reindriftsloven ble behandlet og frem til i dag, har vært et økende antall medieoppslag som omhandler alvorlige konflikter der reindrifta er involvert. Det er reportasjer om beiteområder ødelagt av for høyt beitetrykk, konflikter med andre næringer samt stadige problemer med rovvilt og ordningene rundt rovvilt-skadeerstatning.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at dette beskriver en uholdbar situasjon for alle aktører inkludert reindrifta, og krever umiddelbar handling. I forbindelse med ny reindriftslov vedtok man å etablere nye bruksregler som skal regulere reindrifta. Foreløpig ser man få om noen resultater av arbeidet med nye bruksregler. Disse medlemmer vil her skyte inn at slike regler ikke bare vil være til hjelp for næringa, men også klargjøre for andre aktører rammene man har å forholde seg til. At Finnmarksvidda er nedbeitet og at dyrene er så avmagret at de ikke tåler å bli transportert til slakting, er svært alvorlig for miljøet, dyrevelferden og kjøttkvaliteten, jf. spørsmål fra representanten Elisabeth Røbekk Nørve til statsråden i Stortingets spørretime 16. april 2008 og interpellasjon fra representanten

Olav Gunnar Ballo til landbruks- og matministeren 18. mai 2009.

Komiteen viser til at grenseoverskridende reindrift mellom Norge og Sverige har ført til en fremforhandlet avtale som ble undertegnet av landbruks- og matministeren og den svenske jordbruksministeren 7. oktober 2009. Konvensjonen legger til grunn opprettelse av felles forvaltningsorganer og områdeprotokoll med den geografiske områdefordelingen, herunder nærmere bestemmelser om gjerder. Konvensjonen er ventet å komme på høring i løpet av 2010.

Komiteen viser til at Arbeiderpartiets stortingsrepresentant Kåre Simensen under behandlingen av interpellasjon stilt av representanten Torgeir Trældal til landbruks- og matministeren 11. mars 2010 uttalte:

«Jeg tror denne debatten om reintallet i Finnmark er svært viktig, fordi det også er en omforent enighet om at reintallet i deler av fylket er for høyt. Ifølge den nye reindriftsloven fra 2007 skal reintallet fastsettes slik at det skal være bærekraftig både økologisk, økonomisk og kulturelt. Der er vi ikke i dag, og vi har en lang vei å gå.»

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti viser til dagens debatt og hendelser i Finnmark og ser at man dessverre ikke er kommet særlig lenger. Den store variasjonen på gjennomsnittlig slaktevekt man registrerer mellom reinbeitedistrikter med forholdsvis likt utgangspunkt, gir grunn til bekymring. Dette kan tyde på at problemene med for høyt reintall eskalerer heller enn bedrer seg. Også denne sesjonen har man en rekke ganger debattert slike problemstillinger i Stortinget.

Disse medlemmer er kjent med at det også finnes eksempler på reindriftsutøvere som driver meget godt. Det er mange utøvere og distrikter som produserer store kvanta reinkjøtt av førsteklasses kvalitet. Deres driftsform er bærekraftig både hva gjelder økonomi, økologi og i forhold til å ivareta den samiske kultur. Det er viktig å peke på at også disse utøvernes næringsvirksomhet lider når hverdagen preges av konflikt og negativ omtale.

Disse medlemmer har også merket seg gjennom media statsrådens engasjement i forhold til næringa, men mener problemenes høye antall, og at disse involverer så mange forskjellige aktører, krever at man må gjøre en grundigere politisk jobb i denne sak.

Disse medlemmer viser til at allerede under behandlingen av lov om reindrift (reindriftsloven) 24. mai 2007, uttalte opposisjonspartiene følgende:

«Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at det er 15 år siden Stortinget behandlet en egen stortingsmelding om reindrift, St.meld. nr. 28 (1991–1992), jf. Innst. S. nr. 167 (1991–1992). Disse medlemmer mener at det må utarbeides en ny reindriftsmelding på bakgrunn av de store endringer som har skjedd i reindriften i denne perioden. Dette gjelder både på det økologiske plan med arealinngrep, tap av beite-land, rovdyrta, klimaendringer, på det rettslige plan med økt fokus på sedvanerett, ny reindriftslov og ny reinbeitekonvensjon, og på det økonomiske plan med omlegging av tilskudds- og erstatningsordninger. Reindriftnæringen har, særlig i Finnmark, utfordringer knyttet til produksjonsvariasjoner, lave slaktevekter, svært høye rapporterte rovdyrta og lav produktivitet.»

Da situasjonen på ingen måte er bedret på disse årene, fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en egen stortingsmelding om reindrift i løpet av 2010.»

Disse medlemmer mener regjeringen snarest må iverksette tiltak for områdene i Finnmark som fremdeles sliter med et for intensivt beitetrykk i forhold til ressursgrunnlag. Disse medlemmer mener dette er viktig for å sikre en mer forsvarlig ressursforvaltning av reindriften i forhold til beitearealer.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet har merket seg økte konflikter mellom reindriftnæringen og øvrige interesser i Finnmark fylke. Disse medlemmer mener arealbehovet for reindriftnæringen ikke skal gå foran eller på bekostning av annen næringsutvikling eller andre interesser i samme område.

Disse medlemmer viser til at det i perioden fra reindriftsloven ble behandlet og frem til i dag har vært mange medieoppslag om alvorlige problemer med et altfor høyt antall reinsdyr i store deler av Finnmark. I henhold til medieoppslag er Finnmarksvidda nedbeitet og mange dyr så avmagret at de ikke tåler å bli transportert til slakting. Disse medlemmer mener at en slik situasjon er svært alvorlig for både miljøet og dyrevelferden.

Disse medlemmer vil vise til interpellasjon stilt av representanten Torgeir Trældal til landbruks- og matministeren 11. mars 2010 om reindriftnæringens utfordringer for å få på plass en bærekraftig reindrift.

I debatten ble det referert til at Rolf Anker Ims, som er prosjektleder for Økosystem Finnmark, som kombinerer fagfeltene økologi og samfunnsfag for å finne årsaker til og konsekvenser av variasjoner i reintall innenfor begge fagfelt, uttaler følgende:

«Prosjektet har blant annet samlet data fra slakterier, for å vurdere om overtallighet i reinflokker fører til lavere slaktevekt på dyrene. En slik sammenheng har vært allment akseptert tidligere, og ble også klart påvist i Økosystem Finnmark.

Men undersøkelsen har i tillegg vist noen av de biologiske mekanismene som ligger bak de lave slaktevektene.

Fostre hos simler som slaktes på ettvinteren ble undersøkt, og det ble funnet at fostrene er mindre hos simler fra bestander med høy tetthet enn hva som er tilfelle for bestandene med lav tetthet. Beiteslitasje får altså effekter på reinen allerede i mors liv.

I tillegg ser vi at tennene hos rein fra høytetthetsområder i Finnmark slites raskere enn hos alle andre sammenlignbare hjortedyrbestander. Tennene slites faktisk ned til gommene på ganske få år.

Årsaken er nedbeitingen, som fører til at reinen må spise mer fiberrik kost. Dyrene får sannsynligvis også i seg en del sand og stein som følge av nedslitt beitevegetasjon.

De dårlige tennene gjør at dyrene i enda mindre grad klarer å nyttegjøre seg den dårlige kosten de får i seg.

Enkelte forskere har eksempelvis ment at svært høyt beitepress over tid kunne tippe økosystemet i positiv retning ved at beitene etter hvert domineres av produktive beiteplanter slik som næringsrike arter av gress.

Denne teorien har vi tilbakevist. Vårt prosjekt viser helt entydig at for mange rein reduserer beitegrunnlaget, også innen de mest produktive sommerbeitene.

Konklusjonene baserer seg på et stort materiale fra feltarbeid. Ikke mindre enn 15 961 målepunkter har blitt analysert. Tjue sommerbeitedistrikter i Finnmark ble brukt som studieenheter.

Distriktene ble valgt slik at områdene til sammen utgjorde 10 par med nabo-distrikter, hvor hvert par har et distrikt med relativt høyt reintall og et distrikt med lavt reintall.

På denne måten fikk storskalamålingene nesten et eksperimentelt oppsett som la grunnlag for robuste analyser.

Studiet har vært omfattende, kanskje til og med unikt i sitt omfang. Vi hadde rene armeen av økologer i felt for å samle felldata. I tillegg brukte vi satellittfoto til å vurdere beiteeffekter i områder som var vanskelig tilgjengelige for feltarbeid. Den kombinasjonen viste seg å være veldig fruktbar.

Den samfunnsfaglige delen av prosjektet har også avlivet noen myter, blant annet teorien om at medvirkning, frivillige avtaler og økonomiske insentiver, såkalte «gulrot-virkemidler», er mer effektive enn den gode, gamle pisk.

Reindriftnæringen deltar selv aktivt i prosessen med å sette rammebetingelser for næringen, og uttrykker samtidig misnøye med reintallsjusteringene.

Det viser seg at det finnes mange uenigheter knyttet til hvordan reintallet fastsettes, hvilke deler av næringen som bør redusere antallet, og hvilke virkemidler som bør brukes, forteller Ims.

Han mener også at medforvaltningssystemet har ført til at personer med mange rein får større makt, samtidig som subsidie- og erstatningssystemet favoriserer store flokker. Dette kommer ekstra godt til syne etter såkalte katastrofevintre.

Etter slike vintre vil personer som driver stort både sitte igjen med flest dyr til videre produksjon og få storparten av erstatningene fra myndighetene.

I realiteten virker systemet slik at de som driver minst bærekraftig favoriseres av staten. Hensikten fra myndighetenes side har nok vært å hjelpe reindriftsnæringa i bærekraftig retning, men myndighetene har ikke klart å se de langsiktige konsekvensene av forvaltningen.

Reindriften oppfattes som en viktig kulturbærer i Finnmark. Samtidig skal næringen leve opp til produksjonskrav som sammenfaller med resten av samfunnet.

Reindriftsnæringa ligger i skjæringspunktet mellom ny og gammel tid, og møter derfor mange utfordringer, ikke minst i forbindelse med klimaendringer.

Et varmere klima i Finnmark kan få stor effekt på vinterbeitene for reinen.

Mildvær med påfølgende frost eller mer snø på vidda er utfordringer som vil kreve mye av både næring og myndigheter.»

Økolog Rolf Anker Ims legger ikke skjul på at prosjektet Økosystem Finnmark har vært utfordrende.

Disse medlemmer mener det er prinsipielt betenkelig at enkeltnæringer forhandler egne rammevilkår direkte med staten og inngår avtaler med store økonomiske konsekvenser utenom den ordinære budsjettbehandlingen.

Disse medlemmer mener at de årlige vedtak om reindriftsnæringens rammebetingelser ikke er et lønnsoppgjør, men en fastsettelse av muligheter for å skape inntekter.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen justere periodiseringen av reindriftsavtalen til å følge kalenderåret, og at forhandlingene kommer inn som en del av budsjettprosessen.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet fremmer følgende forslag:

«Forslag til reindriftsavtale 2010/2011 bifalles ikke.»

«Stortinget ber regjeringen foreta en gjennomgang av erstatningsordningen for tap av rein, herunder vurdere skjerping av krav til dokumentasjon av innrapporterte tap. Gjennomgangen skal foretas av en uavhengig instans.»

3. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen legge frem en egen stortingsmelding om reindrift i løpet av 2010.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen justere periodiseringen av reindriftsavtalen til å følge kalenderåret, og at forhandlingene kommer inn som en del av budsjettprosessen.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 3

Forslag til reindriftsavtale 2010/2011 bifalles ikke.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen foreta en gjennomgang av erstatningsordningen for tap av rein, herunder vurdere skjerping av krav til dokumentasjon av innrapporterte tap. Gjennomgangen skal foretas av en uavhengig instans.

4. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

I

I statsbudsjettet for 2010 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
Utgifter			
1147		Reindriftsforvaltningen	
	71	Omstillingstiltak i Indre Finnmark reduseres med fra kr 10 304 000 til kr 8 304 000	2 000 000
1151		Til gjennomføring av reindriftsavtalen	
	51	Tilskudd til Utviklings- og investeringsfondet økes med fra kr 29 900 000 til kr 32 900 000	3 000 000
	75	Direkte og kostnadssenkende tilskudd reduseres med fra kr 63 100 000 til kr 62 100 000	1 000 000

II

Stortinget gir Landbruks- og matdepartementet fullmakt til å iverksette tiltak i henhold til den inngåtte reindriftsavtalen, som er knyttet til bevilgninger i 2011.

Oslo, i næringskomiteen, den 11. juni 2010

Terje Aasland

leder

Torgeir Trældal

ordfører

